Ч. 176 (9[illegible]0) Львів. второк 6 серпня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3)

Визволене з під румунського ярма.

Митрополит Репта і ціла консисторія перейшли на пенсію. — Українець о. Т. Тимінський і Румун о. І. Воробкевич архімандритами. — Поділ епархії на українську і румунську. — На шляху цілковитого визволеня.

Послідні дни принесли нам відрадну зміну у відносинах православної церкви на Буковині. Мабуть під сильним натиском правительства, по довгім болїснім роздумуваню постановив буковинський митрополит Репта, а разом з ним і ціла черновецька консисторія внести просьби о своє звільнене і о перехід в стан пенсіонованя. На місце їх іменовано двох архімандритів: Українця о. Тита Тимінського з Довгополя і Румуна о. Іполита Воробревича, ігумена монастиря в Драґомирні. Вони мають завідувати православною епархією на Буковині. Оба новоіменовані церковні достойники мають однакові права. Один з них завідувати-ме українськими парохіями, а другий румунськими. Один розписує конкурс на українських совітників, другий на румунських. Всякі рішеня западати мають спільно, а в случаях, де би не було згоди між обома архімандритами, буде рішати правительство.

Таким чином зроблено перший крок до рівноуправнення буковинських Українців в православній церкві.

„Маємо надію — пише „Буковина" — що за ним прийде цілковите увільнене нашої церкви з під румунської ґеґемонії — ярма, яке тяжіло на нас десятки літ. Довголітна борба за наші права на полі церковнім увінчала ся успіхом. До надії на красшу будучність управнює нас також і особа о. Тита Тимінського, в якім знайшли ми чоловіка, на котрім можна будувати". О. Тит Тимінський є свідомим Українцем, одним зі щирих трудівників в роботі для національного відродженя буковинських Українців. Се людина з непохитним характером, а передовсім людина освічена, яка розуміє дух часу.

Вістку про поділ православної епархії на Буковині та про назначене о. Тимінського архимандритом приняли українські круги на Буковині з великим вдоволенем. Сеж нічо инше, як визволене української церкви православної на Буковині з під важкого румунського ярма.

Польський гнів на б. президента міністрів дра Зайдлера увінчав ся прекрасним успіхом. Поляки повалили його і трубили во всеуслишаніє про свою велику побіду. Звалене Зайдлера має бути після них доказом, що в Австрії не лиш проти Поляків, але і без Поляків нічого зробити не можна. Так одноголосно співала польська преса по упадку Зайдлера. Та не конець на тім. Шляхотний гнів лицарського народу не втихомирив ся димісією зненавидженого премієра. Польська месть йде за Зайдлером дальше.

Як відомо рівночасно з димісією кабінету, іменував цісар Зайдлера шефом кабінетової канцелярії. Кождий шеф кабінету, як урядник двірський, удержуваний лиш в деякій части австрійським парляментом і угорським соймом, а в значній зарядом двору, є відвічальний лиш перед цісарем і навіть приписів дисциплінарних до нього не можна примінити. Панове Поляки і на се не дають своєї апробати. І ось краківський „Czas" у передовиці з дня 2 серпня пише:

„Серед важних політичних подій, якими був так обильний минулий тиждень, минула досить непомітно вістка про іменоване бувшого президента міністрів шефом канцелярії цісарського кабінету. Становище се опорожнене від деякого часу, а саме від уступленя Польцера, належить до дуже важних, хоча схованих поза політичні куліси тому, що через руки шефа канцелярії перепливають всякі акти, які після конституції мають носити підпис цісаря, отже так предложені до санкції проєкти законів, як важнійші іменованя (Ось в чім діло! — Ред.) а канцелярія провірює їх що до формальної сторони, заки монарх покладе на них свій підпис. Вже задля сеї обставини шеф канцелярії, здаючи правильно звіт цісареви о впливах до канцелярії, є з ним в безнастанних зносинах, а тим самим має нагоду представляти голові держави свій погляд в многих, дуже відвічальних справах політичних і особистих, через що може собі здобути великий і дійсний вплив.

Відомо, який вплив мали на останнього цісаря довголітний шеф кабінету бар. Бравн а опісля бар. Шісль. А далї плаче „Czas", що звичайно на се місце вибирано людий не беручих участи в партійних борбах, тому що вони можуть дуже замітно і подекуди рішаюче впливати на політику хвилї. — себто одиниці, що стоять при власти, покликані до того цісарем. Добір людий зависить в значній мірі від погляду шефа кабінетної канцелярії. На становище, вимагаюче безсторонности і тверезого суду покликано д-ра Зайдлера, який яскраво підчеркнув свої наміри супроти Поляків.

„Не хочемо пересуджувати — сказано там далї — чи д-р Зайдлер зможе здобути ся на сей спокій і на сей широкий світогляд, який повинен виявляти шеф канцелярії, реферуючи перед монархом проєкти законів, або обговорюючи предложені іменованя. В кождім разї його минуле, мусить будити в сторонництвах і народах, проти яких досі вів борбу, велику міру недовіря. Польські політики повинні тому пильно стежити його діяльність на новім становищи, а коли-б виявило ся, що обіймаючи нове достоїнство, не забув рівночасно своєї минувшини, повинні безпроволочно відперти і спаралїжувати його вплив".

Так пише орган краківських консерватистів

Поляки проти осередних держав.

Копенгаґська часопись „Polak w Danii" подає слідуючі інтересні подробиці з акції Поляків проти осередних держав: В червни 1917 р. президент французької републики одобрив засноване у Франції окремого польського війська. Польська військова комісія поробила заходи — і в Америці з Поляків, які не є американськими горожанами, утворено за дозволом американських властий дві дивізії, перевезені саме до Франції.

Польське військо удержує Франція; американське правительство знов запевнило польським жовнїрам можність повороту до Америки. Там одержать ті самі підмоги, що жовніри-Американці. Крім сього польська армія у Франції зістає під наглядом і опікою польського, народного комітету, признаного всїми державами антанти.

„Правда" доносить з Вологди, що зібрало ся там до двох тисяч Поляків, які прибули тут з України, а вибирають ся до Мурману. Серед них находить ся богато політично підозрілих. Всї вони живуть на кошти французького посольства.

Зелізничий штрайк на Україні покінчений.

З Київа доносять, що штрайк зелізничників покінчений. Зелізничники підняли працю на давних умовах.

Новий український міністер справедливости.

Київ, 3. серпня. Українська телеґрафічна аґенція доносить, що міністер справедливости Чубинський покинув своє становиско. На його місце іменввано Фоманова, котрий доси був помічником Чубинського.

Адміністрація нашої часописи находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

По замаху в Київі.

Похорони Айхгорна.

Дня 1. серпня перед полуднем відбули ся в Київі похоронні торжества ґенерала Айхгорна і капітана Дреслера. Обі домовини були поміщені в гостинній кімнаті помешканя ґенерала. Німецькі і українські офіцири державали почетну сторожу. Прислано численні вінки від німецьких властий, від заступників болгарського і турецького. У ніг домовини ґенерала в низу під подушкою, на якій був ордер Чорного вірла і инші високі военні відзнаки, лежав срібний вінок від гетьмана, як вислів його вірної і вдячної пошани для покійного. Гетьман явив ся з дружиною і офіцирами свойого почоту, таксамо на чолі міністрів їх старшина Лизогуб. Цісарський посол Мум з панами німецької делеґації на Україні і ц. к. команди військ болгарських і турецьких союзників, заступники Крима і донські козаки взяли участь в похоронах.

Похоронний обряд розпочав ся хоральним співом: „Ісусе, моя обороно“ і молитвами. Тайний радник консисторії д-р Штраус пригадав в своїй похоронній промові, що минувшої неділі по богослуженю в костелі, ґенерал навів слова біблії в звязи з проповідию і своїми поглядами на житє: „Ясне розпізнанє, тверда воля, кріпка віра“. Бесідник пращав також його адютанта, який був за час двох років війни його щоденним товаришем не лиш в житю, але і в смерти.

О девятій годині вечером вийшов жалібний похід з мешканя ґенерала. На чолі йшов почетний український відділ війська з музикою, відтак йшли німецькі відділи піхоти і німецька полева батерія. За домовинами численні німецькі, австро-угорські і українські офіцири. Похід двигав ся серед світел смолоскипів і битя в барабани. Товпи людий приглядали ся відкривши голову, як похід минав улиці Київа в напрямі двірця.

Обмін телеґрамами між цїсарем Вільгельмом і гетьманом.

Бюро Вольфа доносить: Безпосередно по замаху на ґен. Айхгорна вислав гетьман Скоропадський телеґраму до цісаря Вільгельма слідуючого змісту:

„У мене не достає слів, щоби Вашій Величности висказати почуваня мойого найглибшого обуреня з приводу нікчемного замаху, який виконали вороги Німечини і України. Вдячний німецькій державі український нарід, який полевого маршалка Айхгорна почитає, як найблагороднійшого оборонця своєї тільки що твореної державности, просить Всевишнього о скорий поворот його до здоровля. Ваша цісарська і королівська Величність дозволять мені вселаскавійше в імени українського правительства і українського народу дати вислів глибокого болю ізза сього злочину, гідного проклятя“.

Цїсар Вільгельм відповів слідуючою телеґрамою:

„Дякую щиро Вашій Екселенції за спочуванє, висказане мені іменем українського народу з приводу гідного проклятя злочину, який виконано на моїм ґенералі — полевім маршалку ф. Айхгорні. Безсовісність наших ворогів, які є рівночасно ворогами спокою і порядку на Україні, не страхає ся найпоганійших способів, щоби здійснити свої пляни. Надію ся, що вдасть ся убийників і їх помічників по заслузї покарати. Давби се Бог, щоби жертва гидкого замаху остала при житю“.

Грамота гетьмана до народу.

Гетьманська грамота, проголошена з приводу смерти ґен. Айхорна до українського народу має слідуючий текст:

Сею грамотою повідомляю український нарід, що сьогодня, 30. липня 1918 р. о год. 10. вечером вкінчив житє начальний вожд німецького війська на Україні, ґенерал, полевий маршалок Ф. Айхгорн, убитий злочинною рукою непримиримих ворогів України і її союзників. Тому, хто не знав покійного полевого маршалка, трудно зміряти якою великою, гіркою утратою є се для України. Ґенерал полевий маршалок Ф. Айхгорн був щирим, переконаним приклонником і другом українського народу. Його метою було творенє самостійної української державности. Признаючи в нашім народі невичерпані творчі сили, він тішив ся славною будучністю, яка жде Україну, і підкріпляв всіми силами змаганя до творення української державности, навіть проти сих, що в нього не хотїли вірити.

Ми з тобою. Ти великий бойовнику! Як Твоя слава як вожда не вмре у серцях німецького народу, так Твоя повна переконаня праця для добра України оставить глибокий слід в наших серцях і не загасне ніколи на сторінках української історії.

Одинокою потіхою в тяжкім страданю, яке впало на нас, є те, що сей ганебний злочин не був виконаний сином України, а чужинцем, ворожим Україні і її союзникам.

Гетьман України:
Павло Скоропадський.

Відвязали ся.

Відворот Німців.

Після великої битви коло Фер ан Тардноа були німецькі війська приневолені відійти дальше на північ. Военні німецькі і француські звіти з 3. і 4. серпня говорять, що Німції у своїм відвороті осягнули лінію ріки Єн і Весль, при чім віддали Французам здобуте перед двома місяцями велике місто Соасон. Найважнійшою річию при відвороті Німців, було як найскорше відступати і всей спосіб відвязати ся від наступаючого ворога, щоби в сей спосіб охоронили свої війська від страт в убитих і ранених, в полонених і военних матеріялах.

Французьким військам сильно помогли в сій битві Американції, а також значна скількість муринських війск із Сенеґалю в Африції. Нинїшне німецьке донесенє розказує, що Німції уступали також на півночи коло міста Альбер і пересунули свої становища на схід від ріки Анкер. Замітне при обох відступах Німців є се, що вони старають ся відгородити ся від неприятеля більшими ріками.

Над Єн і Весль.

Берлін, 3. серпня. Великі успіхи армії Бена 1. серпня (коло Фер ан Тарднoa) причинились до повної удачі відвороту.

Неприятельська піхота і кінниця лише несміло посували ся вперед за нашими уступаючими військами.

В менших сутичках поніс ворог значні страти.

Урядове донесенє з 4. серпня. Нема ніяких битв. Стоїмо над Єн на північ і схід від Соасон і над рікою Весль в стежних борбах з неприятелем.

Французькі донесеня.

Відень, 3. серпня. Виконані від двох днів наступи наших військ і союзників увінчали ся повним успіхом. В наслідок упадку німецької оборонної лінії Фер ан Тардноа і Вій ан Тарднoa були Німції приневолені до скорого відвороту. Наше ліве крило заняло місто Соасон.

3. серпня вечером. Через цілий день гонили наші війська німецькі задні сторожі ідучі вперед на цілім фронті довгім на 50 кільометрів в напрямі ріки Весль. Наше ліве крило дійшло до Єн коло Соасон і до міста Фім над рікою Весль. Наша кіннота стежить здовж зелізничої лінії Соасон-Раймс.

Американський звіт.

3. серпня. Неприятеля в заміщаню зіпхнено на лінію ріки Весль. Від 18. липня взяли ми в полон 8.400 Німців і здобули 133 гармат.

Війна між Росією і Анґлією.

Ціріх, 3-го серпня. „Züricher Post“ доносить, що большевицьке правительство урядово оповістило, що між Анґлією і Росією наступив дійсний военний стан.

Тайний договір між Росією і Японією.

Москва, 3. серпня. „Мір“ подає витяг з російсько-японського тайного договору з р. 1915, зверненого проти Анґлії і Америки. Договір був зроблений для охорони інтересів Китаю перед політичним запанованєм якоїнебудь другої держави. Росія і Япан зобовязувались до спільного оружного виступу проти Анґлії і Америки перед літом 1921 р.

Поміч осередних держав Росії?

Відень, 3-го серпня. Положенє в Росії ще не пояснене. Антанта хоче відновити східний фронт. Російське правительство просить о поміч Німечину і Австро-Угорщину, але сї держави не спішились з сею помочю, щоби їм не закинути користолюбивости. — Тепер змінив ся настрій і кождої хвилї можна сподївати ся, що прийде до сутичок на російській землї між військами осередних держав і антанти.

З Москви доносять, що анґлійські війська заняли Архангельськ.

Посли держав антанти покинули Волоґду, удаючу ся до Арханґельська. — Коло міста Уфи за Волґою іде велика битва між Чехословаками і большевиками.

Наспіла хвиля для мирових переговорів.

Льондон, 4. серпня. В анґлійськім парляменті запитав посол Кінґ дня 2 серпня, чи тепер — в наслідок сего, що військові вигляди антанти скоро поліпшують ся, не можна би поробити кроків, щоби заключити почетний мир. Бонар Льо відповів, що британьське правительство є готове кождої хвилї приступити до мирових переговорів.

Розділ державкого довгу на Україні.

Київ. Український міністер скарбу предложив підчас нарад на мировій, українсько-російській конференції над розділом довгу і державного майна, щоби речинцем від розділу довгів між Україною і Росією усталено рік 1917 і щоби переведено розділ довгу після числа населеня. Представник Росії предложив, щоби можливі ріжниці поглядів піддано рішеню мирового суду в Газї.

НОВИНКИ.

— Послухаfня у цісаря. Цісар приняв на послуханю президента міністрів Гусарека і міністра здоровля дра Горбачевського.

— Стипендійні підмоги для молодіжи торговельних шкіл на шкільний рік 1918/19. З фондів фахових союзів і центральних фінансових інституцій буде наданих на шкільний рік 1918/19 кілька стипендій до чотироклясової торговельної Академії незаможним кандидатам, що викажуть ся укінченим 14-тим роком житя в 1918-тім році і свідоцтвом укінченої четвертої кляси середної школи (ґімназії, школи реальної, реальної ґімназії) зі загальним першим степенем.

Підмоги будуть уділені в висоті 400 до 600 корон. Подання (без стемпля) належить вносити до краєвого Союза ревізійного українських стоваришень у Львові (улиця Домініканська число 11) найдальше до 15-го серпня 1918-го року включно, при долученю метрики хрещення, доброго шкільного свідоцтва, на случай перерви в науці свідоцтва моральности від парохіяльного уряду, а також долучити треба виказ маєткового стану родичів, їх місце замешкання, побуту і занятє. — Подання без сих всіх залучників не будуть брані зовсім під розвагу і будуть випрост звернені без подання причин.

— Стипендийні підмоги для молодіжи торговельних шкіл.

На засіданю Виділу Ради Краєвого Союза ревізийного українських стоваришень з відпоручниками українських Центральних інституцій з дня 3 серпня 1918 надано:

1) на експортову академію у Відни два стипендія (правдоподібно ще ще два дальші будуть надані по одержаних вияснениях;

2) на однорічний курс абітурієнтів на Академії торговельній надано два стипендія, при чім двох дальших кандидатів з правничими студіями спрямовує ся на спеціяльні стипендія з призначенєм на вообразоване в економічно-фінансовим напрямі, а одна ще стипендія буде евентуально надана по одержаних поясненях;

3) на чотиролітну Академію торговельну надано 5 стипендій, а одному менше покищо кваліфікованому пропонуєсь на разі практика (платна) в економічній інституції зі сподіванєм на стипендію в слідуючім році;

4) на Школу торговельну Тва „Просвіта" зглядно на нижшу двоклясову школу торговельну надано десять стипендій, а дві до чотири ще евентуально будуть надані по одержаних поясненях.

Стипендія сі зістали уділені з фондів фахових Союзів: кредитового, господарско-торговельних спілок, збуту худоби, Народної Торговлі і центральних інституцій: Дністра, Земельного Банку і Руської Щадниці.

Стипендисти дістануть писемне повідомленє. — Рівночасно розписує ся ще конкурс на дальші стипендійні підмоги на чотиролітну торговельну Академію. По доповненю деяких конечних формальностий і одержаню деяких потрібних пояснень подасть ся назвиска стипендистів.

— Зелізнича катастрофа. В ночи з 2 на 3 серпня в наслідок фальшивого сиґналу прийшло до зелізничої катастрофи на мості над рікою Вислою. На мості сім задержав ся товарний поїзд. Зі заду ударив на него особовий поїзд. Удар був так сильний, що 4 ваґони упало в ріку, а 4 другі цілком розторощені. Не знати кілько людий згинуло при сій катастрофі, бо ще не витягнено возів з ріки. На місце катастрофи виїхали піонірі з Моравської Остравн. Щоби приспішити очищене моста скинено в воду ще три ваґони.

— Смерть за пригоршу картофель. Останньої суботи жовнір угорської пограничної поліції придержав в поїзді ідучім до Відня 12 літного ученика з Відня, який віз в наплечнику кілька кільограмів картофель. Коли поліціянт хотів йому їх відібрати, хлопець утік до слідуючого ваґона і тікав так довший час з одного до другого, в кінці вискарабкав ся на дах поїзду, а коли той саме двигнув ся з місця, хлопець упав між ваґони і найшов моментально смерть під колесами. Подорожні були так обурені, що тільки оборона зелізничої служби спасла поліціянта від самосуду.

— Приnос Славян Австрії. „Widenski Dennik" доносить: Чеський посол Ридльо перевів в парляменті доказ на се, що серед воєнних немічників в Австрії 112.427 є походження славянського, всякого иньшого 30.817. Числа сі мають свою громогласну мову.

— Крадіж. З суботи на неділю закрав ся хтось до „Акад. Громади", розбив шафу „Кружка правників" і забрав перський диван власність „Акад. Громади" вартости около 400 кор. Инші річи більше вартні зіставив. Відходячи замкнув за собою проти звичаю входові двері.

— Майбутна заборона подружжа для вдовиць. Др. Ганс Гелтінґ, який займає ся справою піднесення числа населеня, у своїй статі, поміщеній в часописі „Tag", твердить, що вдовиці, які-б віддавали ся після війни, ділали-б на шкоду держави через те, що вони вже були чи є матерями. Він доказує числами, що в одним тільки році двіста тисяч вдовиць стає на перепоні дівчатам до подружного щастя. Раса деґенерує ся, а жінки, які старіють ся, не виповняють біольоґічно свого завдання.

— Філія „Сільського Господаря" в Коломиї подає до відома всім Радам Кружків свого округа, що приймає зголошення на томасину тільки до 12-го серпня сего року. Ціна томасини 22 кор. за сотнар, а надто кількадесять сотиків на сотнарі коштів експедиції. Котрі Кружки зголосять ся до 12-го серпня, ті дістануть томасину в скількости що найменше 10 сотнарів, а инших штучних гноїв довільно більше; мають мати свої міхи і відбирати ті навози тільки виключно в одним із сих днів (після своєї вигоди: 16., 21., 23. і 26. серпня, є се торгові дні, догідні для хліборобів. — За канцелярію Філії: Др. І. Стрийський, секретар.

— Ціна томасини. Краєвий Союз господарських спілок у Львові доносить: На численні запити, як обчислити ціну томасини при збірних замовленях, повідомляємо, що фабрична ціна томасини є подана на рахунку Союза, бо Союз продає томасину по фабричних цінах і далі тільки по тій ціні вільно томасину розпродувати, добиваючи кошти перевозу зелізницею, подані на фрахті і К 2 — від метричного сотнара томасини на кошти маніпуляції, а також дійсні кошти перевозу фірою зі стації, о скілько томасини не звезли самі замовляючі. При тім треба памятати, що томасина приходить у мішках по 75 кґ., так що на ваґон 10.000 кґ. іде 134 міхи томасини, фабрика висилає звичайно 18-процентову томасину, а що один процент томасини в кільоґрамі т. зв. кільопроцент томасини коштує К. 0·56, то если помножимо К. 0·56 через 18, то дістанемо ціну 100 сот. томасини у фабриці без мішка. До того 134 паперових міхів по К. 1·60, отже вийде разом К. 1.222·40 за 100 метр. сотнарів 18-процентової томасини у фабриці.

— Артистичний вечір українського монольоґіста Войтовича відбув ся в неділю при битком виповненій салі Лисенка. Войтовича імя добре відоме українській суспільности на провінції; у Львові він виступав рідше. Його веселі, невимушеним гумором закрашені монольоґи дають нагоду пережити мило вечір, особливо серед нинішної одноманітности і скуки.

— Відбудова краю. Муравлина безвпинна праця кипить скрізь по українських селах війною знищеної східної Галичини завдяки Централі і експозитурам будівельним. Мужики, не могучи діждати ся відбудови знищених загород ні охлапа субвенції, поширюють землянки, затикають в них діри, направляють шатра, барліг до землянок зносять, спосіблять ся до „пятої зимової кампанії",

Пани Яцковскі, Поґожельскі, Рамулти й инші неназвані божки будівельних експозитур гуляють закупленими (за дорогі — на відбудову краю призначені — гроші) баскими кіньми, запряженими в панські повозики або й автами, возять ся з сімями по городі, а иноді як середників поживи забране то й на село покажуть ся. Канцелярії експозитур пишно уладжовані, а у канцеляріях десяток кілька ситих, добре відживлених панків при столиках позіхає... Склади матеріялів будівельних високими парканами обведені, а на складах воробці грають ся. Матеріялів будівельних дасть Біг. Муравлина праця на галицькій Україні кипить безвпинно...

Гриць Цімко, ґазда з Ольшаниці пов. золочівського, не могучи діждати ся відбудови знищених ґранатами будинків, довідавши ся, що пани і жиди позагортали міліонові субвенції на відбудову, за порадою других заніс просьбу до будівельної експозитури в Золочеві о субвенцію, щоби самому до відбудови забрати ся. Експозитура замість субвенції, уділила мужикови „розумної" ради: перш Грицю будинки відбудуй, а вже опісля будемо з тобою говорити.

Гриць, будучи „безгрішним" не мав з чим до відбудови забрати ся, нап[redacted] панам і мешкає дальше в землянці.

У Львові при вулиці Лозінського стоїть польський академічний дім імени Міцкевича, „арцидзело техніки польскєй" як недавно голосили Поляки. Як всі польські „арцидзела", при міліоновім вкладі гроша змайстрували польські технікі таке невидалище, що й десятьлітнього ювилею не хоче ждати, вже тепер валить ся. Заряд акад. дому звернув ся до Централі для відбудови краю о уділене субвенції на реконструкцію польськими фушерами спартаченого будинку і як довідуємо ся, Централя внасиґнувала вже поважнійшу суму на сю ціль..

І знов мати-муть польські техніки й инша бранжа при чім погріти ся! А ти зруйнований війною український хлопе жди, гний дальше по землянках, терпи, поки тобі щось з пансько-польської бороди капне!

Ось так ґаздують польські уряди на українській земли в неподільній Галичині. — Яким Кріп.

Бібліоґрафія.

— Записки наукового Тов-а ім. Шевченка том CXXVI—CXXVII. Зміст: 1. Осудні почування і „наставлення". Написав Стефан Балей. 2. Навертоване і характеристичні признаки укр. народних мельодій. Написав Філарет Колесса. 3. Погляди Миколи Костомарова на задачі української інтелігенції і літератури. Написав Олександер Барвінський. 4. Археольоґічні праці Николи Костомарова. Написав Іван Крипякевич. 5. Про відношене памятників староукраїнської мови до полудневославянських під лексикальним оглядом. Написав Іван Панькевич. 6. Новосадський Апостол (Опис рукопису XIV в.) Подав І. Свєнціцкий. 7. Слова св. Єфрема Сирина в перемиських пергамінових листках поч. XIV в. Подав Ярослав Гординський. 8. Причинки до укр. конюґації. Написав Дмитро Цебушник. 9. Шевченкова поема „Іван Гус" (Друга частина). Написав Іван Брик. 10. З початків ширеня поезії Шевченка в Галичині. Подав Титко Ревакович. 11. Примірник укр. баллад Костомарова з присватою Срезневському. Подав Ол. Барвінський. 12. Лукіян Коблиця. Подав Титко Ревакович. 13. Епізод із житя Антона Могильницького. Подав Кирило Студинський. 14. Др. Григорій Яхимович в ролі цензора. Подав К. Студинський.

Зміст CXXV. тому: Предтеча університету ім. Франца І. у Львові. Написав Богдан Барвінський. — Перша проба хрестоматії з української літератури. Подав Ярослав Гординський. — Основане греко-католицької церкви в князівстві Люкка в Італії. Подав Ярослав Гординський. — Вартоломей Копітар і ґраф Станіслав Дунін-Борковський. Написав Михайло Тершаковець. — Копітар і Зубрицький. Написав Курило Студинський. — В. Копітар і епископ Іван Снігурський. Написав Василь Щурат.

ОПОВІСТКИ.

Второк дня 6-го серпня 1918.

Нині: 6-го серпня гр.-кат.: **Борис і Гл.** римо-кат.: **Преобр. Госп.**

Завтра: 7-го серпня гр.-кат.: **Усп. св. Анни**, римо-кат.: **Каєтана** в.

Дирекція прив. української ґімназії з правом прилюдности в Чорткові подає до відома: 1) вступні іспити до приготовляючої і І. кляси відбудуть ся по феріях 2. і 3. вересня; 2) запис учеників, що вже здали іспит до І. кляси перед феріями, і учеників до кляс II—IV. буде 1 і 2 вересня; 3) вступні іспити до кляс II—IV. будуть 5—8 вересня; 4) шкільний рік 1918/19 розпічне ся 3 вересня с. р. богослуженем; 5) в бурсї Кружка УПТ. найде приют 20—30 учеників, що зголосять ся до Старшини Кружка найпізнійше 25. серпня 1918. — Ученики, що вперше вступати муть до закладу, мають явити ся в товаристві вітця, матери або опікуна і принести: а) метрику хрещеня, б) шкільне свідоцтво того закладу, де передше побирали науку, з потвердженем Дирекції, що можна їх приймити до другого закладу. 1—3

Ще раз пригадуєть ся, що приготовний курс для тих хлопців і дівчат що будуть робити по феріях іспит до укр. прив. ґімназії в Копичинцях, розпочав ся 20 липня, одначе дальші зголошеня приймає ся щоденно в канц. ґімназії від год. 4—6 попол.

Дирекція укр. прив. ґімн.
301 1—2 в Копичинцях.

Фотоґрафічні знимки. В обох українських книгарнях є до набутя слїдуючі картини: 1) Руїни гетьманської палати в Батурині (3 К). 2) Група розорyженої Німцями „синьої“ дивізії (4 К) та послїдня сторінка берестейського договору з підписами всіх членів делеґацій.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Краєвий адвокат

Др Петро Рондяк
в Косові

пошукує рутинованого соліцитатора від 1 вересня. 283 5—6

Адвокат

Др Стефан Брикович

— — **відкрив адвакатську канцелярію** — —
в Тернополи,
при улици Коперника. ч. 18. (партер) 285

Оборонець

Др Зарицький

мешкає тепер при ул. Панській ч. II. з. І. поверх.

Від адм. „Укр. Слова“

Вп. предплатників просимо о надіслане залягаючої предплати. — — —

ОГОЛОШЕНЯ.

Панна, молода і гарна, чесна і добра, інтелїґентна і спосібна, господарна тай посажна, але й неперебірчива, навяже переписку з шляхотним молодцем на добрім становищи в матримоніяльній цїли. До кандидатів духовного стану з респектом. Серіозні зголошеня до кінця серпня с. р. під „Евентуальність“ poste rest. **Дубина ad Сколе.** 297 2—2

Управителя Канцелярії відповідно образованого по можности з практикою глядає Філія „Сільського Господаря“ в Дрогобичи сейчас за винагородженем після умови. Зголошеня присилати до Видїлу Ф. „С. Г.“ на руки о. Василя **Кункевича** в **Дрогобичи** вул. Стрийська. 304

Купці, ремісн і промисловці

зі Львова і других міст Галичини, які хотять користати з воєнних кредитів, під дуже легкими услівями, дальше всї війною пошкоджені фаховцї з міст і сїл в справі безповоротної субвенції з ц. к. Намісництва, кр. Централї для госп. відб. Галичини. Секція III. зволять сейчас зголосити ся по інформації і формулярі особисто між 9—2 в пол. що дня, або письменно до нас. Любителїв укр. пром. й торг. просимо в члени до співпраці. Вписове К 2, вкладка К 6. Укр. Тов. для поширеня ремесла й промислу, Львів, вул. Руська ч. 3.
293 3—6

Інтелїґентної женщини до веденя захисту сиріт пошукує ся. Зголошеня з поданем услівий слати на адресу: Гр. кат. Уряд парохіяльний в Журавні. 299 2—3

Студентка фільозофії прийме лекцію на селї на протяг цїлого року. Умови прошу слати до адміністрації „Укр. Слова“ для Студентки.

Надзвичайні Загальні Збори

Тов. Господарсько-Кредитового „Надія“ в Волоськім селї, відбудуть ся дня 11. серпня о год. 5 по полудни. Порядок дневний: зміна статута. В разї браку відповідного числа членів поновно відбудуть ся того самого дня т. е 11 серпня о год. 7 вечером без огляду на число присутних членів.

За Дирекцію:
Климович, 298 2—2 Ґепів.

Де є глина там будуйте дахівкарні. Проект пляни та машини висилає: Інж. Я. Вінцковський, Львів Новий Сьвіт 20.

Велику карту краів і народів Европи з означенем границь України, висилає по надісланю К 7·50: А. Окпиш, Львів, Кадецка 4. 274 3—3

Виїду на один місяць на село й уділяти му німецької конверзації за удержанє. Зголошеня слати до адм. „Укр. Слова“ під „Конверзація“.

Орної землї

з лїсом на будову здатним і сїножати можна набути в довільній скількости недалеко Львова на власність. Зголошеня листовні до: Заряду, тартаку Реклинець п. Мости великі.
295 1—10

Новість! Купуйте!

Як писати любовні листи	К 3·—
Новий український співаник воєнний	2·—
Пісні церковні, відпустові і маєві	1·50
12 книг пророцтв Михальди про світову війну	2·50
Український флїрт, забава товариська	3·50
Сонник український, ілюстрований	3·50
Військові причинки і заосмотреня родин осіб військових	2.20
Попович О. Українсько-німецький словар оправлений	11·50
Танчаковський: Українсько-польська термінольоґія до шкіл. і прив. науки	2·—
Наша дума, великий україн. співаник	4 40
„Ще не вмерла Україна“ 200 патріотичних і народних українських пісень на фортепян 2 части (музика і текст вид. А. Січинський і Людкевич)	30·—

Книжки висилає ся за попереднім надісланем гроший і 1 К на порто, П.Т. купцям уділяю опуст. 294 1—2

Книгарня і антикварня
АРНОЛЬДА БАРДАХА
Львів, ул. Краківська ч. 1.
(ріг ул. Трибунальської)

ФАРБИ

до фарбованя материй в ріжних барвах з припиcом ужитя поручає

І. Борис, Перемишль.

При замовленях подавати вагу материї.
248 14—15

Важне для господарів і господарських спілок!

СМАРОВИЛО

до возів першої якости, уживане австрійським і німецьким військом продає ся ваґонами.
Зголошеня під „Смаруй“ до адміністрації „Українського Слова“. 253 11—10

Важне для всїх! Книжка на часї!

Вже вийшла друком і продає ся книжка видана Т-вом „Сільський Господар“, написана Володимиром Целевичом:

„Про воєнні чинитьби і списуванє воєнних шкід“.

Є се практичний порадник, заосмотрений взорами зголошень, ріжними тарифами і табелями обчислень. Кождий, кому війська щось зареквірували, кождий, хто має воєнні шкоди, повинен собі його прочитати. Книжка ся числить 13 аркушів друку, а коштує всего 5 К 40 сот., з порученою почтовою пересилкою 6 К. Найлїпше замовляти в Краєвім господарськім Т-ві „Сільський Господар“ у Львові ул. Зіморовича ч. 20. 278 7—8

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чверть року	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і недїлю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович.

Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.